

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserate) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katoli. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nebrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 131.

V Ljubljani, v petek 11. junija 1897.

Letnik XXV.

Mejnarodni shod za varstvo delavcev.

Liberalno narodno-gospodarsko sleparstvo je ponizalo svobodnega delavca v blago, v stroj. Lažil-liberalizem delavcu ne priznava nobenih osebnih, nobenih družinskih pravic, nobenih pravic do zdravja in življenja, njemu je delavec orodje sicer orodje iz kostij, mesa in krvi, katero v zvezi z železnim orodjem izrablja liberalizem v svoj dobiček.

Narodno-gospodarski liberalizem je siloma raztrgal vsako zvezo mej narodnim gospodarstvom in mej npravnostjo ter to svoje sleparstvo zakrival s publico o svobodi dela. Vendar se zdi, da je ta usodna napaka sedaj že vsaj v teoriji premagana. Priznava se namreč splošno, da je potreba državam kaj storiti za blagor delavskih stanov, s tem, da se po tovarnah in zlasti rudokopih skrajša delavna doba, da se prepove delo ob nedeljah, da se izdajo varstvene naredbe za ženske in otroke. V tem oziru se je tudi po raznih državah marsikaj poskusilo in z zadovoljnostjo moramo reči, da pri tem v Avstriji nismo zadnji.

Vkljub temu, da so se v tem oziru izvršili le neznatni, neizdatni poskusi, vendar že tožijo industrijski krogi o velikih bremenih, katera so se jim naložila s temi zakoni. Na javnem svetovnem trgu pravijo ti krogi, da ne morejo tekrovati z onimi industrijskimi državami, ki nočejo poznati nobenega zakonitega varstva delavcev proti izkoriščanju.

Odtod izvira splošna zahteva po mejnarodni vreditvi varstva za delavce. Le tem potom pravijo je mogoče uspešno ustaviti se brezozirni denarja lačni, zlati internacionali.

Ta ideja sloni na podlagi krščanstva in zahteva jo pravičnost. V tem oziru si je pridobil resnih zaslug švicarski krščanski socijolog Kurtis, ki je že l. 1888 prodril v narodnem svetu s predlogom, naj

se evropske države pozovejo, da prično posvetovanja za mejnarodno izvršitev delavskega varstva.

Žal, da so se razun Avstrije druge države večinoma izrekle proti temu. Tudi v ta namen leta 1890 sklicana konferenca v Berlinu stvari ni prav nič pospešila. Ko je Kurtis spoznal, da v teh visokih krogih ne najde nobenega smisla za tako blagodejno delo, podal se je mej ljudstvo.

Na delavskem shodu v Bieli je bil vsprejet predlog, osnovati organizacijo delavcev brez ozira na politično strankarstvo ter nje zastopnike sklicati na posvet v Zürich.

Papež Leon XIII. je pohvalil Kurtisa za njegovo socijalno delovanje ter v lepih besedah pritrdil ideji za mejnarodno vreditev delavskega varstva. Ta posvet v Zürichu pa se ni vršil l. 1894, kakor je bilo dogovorjeno, ker je vodstvo nemške in avstrijske socijalne demokracije sklenilo, da se tega shoda ne udeleži. Sedaj pa se zopet piše, da so se socijalni domokratje premislili, ter sklenili, da se udeležé takega shoda.

Koliko in kaj da se bo doglalo na tem shodu, seveda sedaj še ne moremo vedeti, vendar toliko rečemo, da je stvar pri dobri volji izvedljiva ter da je to jedina pot res vsestranski vrediti varstvo delavcev.

Pošta, barkoplovje, oskrbovanje ranjencev itd. vse to je dandanes določeno potom mejnarodnih pogodb in mejnarodnega prava. Zakaj bi toraj ne bilo mogoče v knjigo mejnarodnega prava vrvstiti tudi zakonitih določil za varstvo delavcev. Temu poskusu se bo seveda kapitalizem upiral z vsemi silami, kajti kapitalisti instinktivno čutijo, da bodo z mejnarodno uredbo delavskega varstva zadeti njih žepi. Kakor je namreč zrak potreben človeku za življenje, tako je svetovna konkurenca pogoj in življenje za kapitalizem.

Svetovni trg je za kapitalista raj

i n svetovna cena njegov bog. In dokler so v posameznih državah pogoji za produkcijo nenaki, toliko časa je nemogoče odstaviti svetovno konkurenco. Zakonito mejnarodno varstvo delavcev bi to nejednakost vsaj zmanjšalo in s tem bi dobil kapitalizem hud vdarec.

Namen temu zborovanju mora biti tedaj ta, da določi zahteve v tem oziru, ter da osnuje iz parlamentarcev mejnarodno preosnovateljno stranko, ki bi po svojih zastopnikih v raznih državah skušala prodreti s svojimi zahtevami. Naloga posameznih držav pa je otresti se onega nevarnega navdušenja za svetovni trg, kateri le tepta človeške pravice v korist kapitalizma. Država si mora konečno vendar le osnovati samostojno narodno-gospodarsko polje, da ne bo treba recimo kmetu giniti lakote, ako se n. pr. slučajno v Avstraliji žito ceneje prideluje, kakor pri nas, ter da ni treba domačega delavca vreči na cesto, ako kak Japonec ali Kitajec polovico ceneje in dlje dela kakor on. Ako se zasnuje tako samostojno narodno-gospodarsko polje, potem je vso ost izgubilo strahilo, katero sedaj pod imenom zakona o ponudbi in povpraševanju tako drakonično pritiska na delavske stanove.

Ako se pa države za to ne potrudijo, tedaj bo ves trud za mejnarodno vravnvo varstva delavcev brez uspeha. Kajti povsod, kjer koli bodo prišli zastopniki delavskih stanov s svojimi predlogi pred parlament, izjavljali bodo zastopniki vlad, da so sicer popolnoma za take predloge, vendar morajo čakati, da se vvedejo jednaki zakoni tudi po drugih državah, dejali bodo, da je ta ali ona zahteva popolno opravičena, vendar pa se mora naša industrija ozirati ne na pravičnost, marveč na svetovni trg.

Brez kazni pa se to ne bo godilo; kajti kadar mogočnejši zlorablajo pravičnost, pletejo si s tem ob enem tudi šibo. Ako se v naši dobi narodno gospodarstvo ne spravi v so-

LISTEK.

V spomin preč. gosp. † Jan. Kačarju, župniku na Boh. Beli.

Nemila smrt!

Kjer tvoja sapa dahne,
Življenje mrje, sahnje,
In cvet na tleh je strt —
Nemila smrt!

Ze zopet dahnil je tvoj dih,
Ze zopet padel cvet:
Odpadel zopet nem in tih
Nam mož je mladolet!
In legel je na božji vrt —
Nemila smrt!

Oj mož, kreposten in značajan,
Brezmadežen in neomajen,
Živeč le v božje cerkve čast,
Živeč le rodu v čast in rast —
On padel je potr
Nemila smrt!
A, smrt, tvoj ni —
On še živi!

Telo počiva,

A duh njegov še čuje,
Se čuje, še deluje!
Z dišečim cvetjem se pokriva
Ze ona njiva,
Ki on jo je zasajal,
Ki on jo je napajal,
Da božje seme ne zamre,
Svetá ga slana ne zatre.

Ko gledal še je cvetno setev,
Z veseljem čakal je na žetev,
Goreče prosil je Boga,
Da blagoslov obilen dá.
Moža molitev,
Moža daritev
Ušlišala nebesa so dobrotno,
Napor in trud mu povrnila stotno:
In v srečo uk sejan,
Brsti in raste dan na dan.

Ze cvet eveté in sad zori,
A mož pod rušo hladno spi,
Telo mu spi,
A duh živi —
Cvetu, sadu se veseli!
Telo počiva —
A duša rajski mir uživa! J. Mlinar.

† Prošt Jožef Heržič.

Iskrena ljubav nam velevala, s pričujočimi vrsticami položiti skromen spomenik na gomilo blagemu prijatelju, možu odličnjaku, ki ni bil velik samo pred svetom, nego že, tako upamo, velik tudi v nebeskem kraljestvu, za katero se je ves čas svojega življenja trudil. Mož ta je dne 29. aprila t. l. umrl prečastiti gospod Jožef Heržič, knezoškofijski konzistorijalni svetovalec, infulirani prošt, nadžupnik in dekan v Ptuj.

Pokojni prošt se je porodil dne 27. februarja v Mihoveh hišna št. 4 pri Veliki Nedelji kot sin poštenega črevljarja Jakoba Heržiča in Helene, roj. Kekec. Pobožna mati mu je že v nežni mladosti vcepila duha pobožnosti in strahu božjega, ki je bistrega in živahno-veselega Jožefa v nevarnih letih dijaškega življenja obvaroval nepopačenega in ga dovedel v duhovski stan.

Ko je bil ljudsko šolo pri Veliki Nedelji dokončal, poslali so ga stariši v četrti razred mestne šole v Ptuj, od tod pa leta 1855 v Gradec na gimnazijo. Ze v naslednjem letu je bil vsprejet v tamonjšnje dijaško semenišče, v katerem je vseskozi z odliko dovršil nižjo gimnazijo. Leta 1859 odšel je kot semeniščan v Maribor ter je ondi ravno tako izvrstno študiral in gimnazijske študije leta 1863 z

glasje z npravnimi zakoni, tedaj naj si grozne posledice na gospodarsko - socialnem polju pripišejo mogočnejši sveta na svoj rovaš. Zgodovina človeštva jih bo obsodila. —n.

Podružnični shodi na Koroškem.

(Izv. dopis.)

Kako eminentne važnosti so za nas na Koroškem shodi podružnic sv. Cirila in Metoda, kaže znova pisarjenje nasprotnih listov, ki se zlasti v zadnjem času zopet strastno zaganjajo v omenjene shode in govornike, ki na njih poučujejo ljudstvo. Odgovor od naše strani na vsa taka izzivanja je ta, da pridno prirejamo take shode v izpodbudo rojakom in v „veselje“ nasprotnikom.

Dne 23. maja je zborovala podružnica za Spodnjo Ziljsko dolino in župnijo Vrata v Zahomeu. Shod je bil izredno dobro obiskan, navdušenje veliko. Govorili so gg. L. Vavtžar, Gregor Einspieler, M. Krejčič, J. Katnik, J. Milonik in J. Varmut. Posebno je ugajalo zborovalcem petje vrlih ziljskih fantov in deklet.

Dne 30. maja je bil zbor podružnice za Opače in okolico v Šmarjeti v Rožu. Tudi ta shod je bil dobro obiskan. Govorili so gg. župnik Seebacher, F. Kandut in M. Spek. Da je bil shod povsem na svojem mestu, kaže strupeno zabavljanje „Bauern-Zeitung-e“!

Celovška podružnica sv. Cirila in Metoda, najstarejša izmed obstoječih 16 podružnic na Koroškem, je imela v sredo dne 2. t. m. v mali vrtni dvorani Sandwirtove gostilne v Celovcu svoj letni občni zbor. — Po pozdravu gosp. predsednika je poročal mestni kaplan gosp. Rozman o delovanju podružnice v minulem letu.

Delovanje podružnic sv. Cirila in Metoda je za nas koroške Slovence jako velikega pomena, ker se po njihovih shodih poučuje in navdušuje naše ljudstvo za dobro stvar. Krasen sad delovanja podružnic je velikovška „Národní škola“, katere uspehov se more s posebnim vzrokom veseliti naša podružnica.

S pozivom od dne 25. julija 1895. leta obrnila se je namreč do slovenskih rodoljubov, naj podpirajo národní šolo s tem, da se zavežejo plačati po 10 gld. na leto do skupnega zneska 100 gld. Pozivu se je doslej odzvalo 39 rodoljubov, ki so zložili vkup 1080 gld. Pet gospodov je vplačalo že celi stotak. Odbor potrdil se je stari. Le na mestu g. M. Ražuna, kateri se je preselil iz Celovca in kateremu se izreče za njegovo delovanje v korist družbe priskrba zahvala, se voli blagajnikom gosp. stolni kaplan J. Hribar. Pri „slučajnostih“ se je sprožilo še več nasvetov v prid naši družbi.

Dodamo svojemu poročilu prošnjo, naj gg. rodoljubi ne zabijejo našega poziva v prid velikovške šole ter naj marljivo pošiljajo obljubljene desetake g. blagajniku. One gospode, ki se doslej še niso odzvali našemu pozivu, prosimo, da to storé sedaj, ker, kakor povsod, je tudi tu v združenju moč, in iz malega raste veliko!

Podružnica za Velikovec in okolico je imela dne 7. t. m. dobro obiskan občni zbor v St. Stefanu v Trušnjah.

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. junija.

Dunajski krščanski socialisti pravi prijatelji ljudstva. Strajk uslužbencev dunajskega tramwayja je končan in sicer, kakor smo že omenili, ugodno za štrajkujoče. Dunajski tramway imajo v oblasti bogati židje, ki delajo pri tem izvrstne kupčije na troške slabo plačanih uslužbencev. Dolgo časa so uslužbenci prosili, naj vodstvo odstrani vsaj najhujše krivice, naj jim poviša plačo za 10 kr. na dan, uvede naj dvanajsturno delo, katero se pa ne sme pretrgati, kakor se je to dosedaj godilo, da so morali uslužbenci delati po šest do osem ur, potem so imeli nekaj ur počitka, a so morali isti dan zopet v službo za osem do deset ur, tako da so imeli večkrat na teden po 16—18 ur dela na dan. Družba ni hotela o vsem tem ničesar slišati in zato so uslužbenci napovedali štrajk za binkoštno praznike. Židovska družba tudi sedaj ni hotela nič slišati o ugoditvi opravičenih zahtev, ker je mislila, da bo delavce s stradanjem zopet prisilila k delu. To bi se bilo tudi zgodilo, ko bi v mestnem zboru imeli še večino židovski liberalci. Toda sedaj ondi vodi glavno besedo krščanski dr. Lueger, prijatelj delavskega ljudstva, ki je na očitanje židovsko-liberalnih mestnih odbornikov da večina mestnega zbora hujska delavce k štrajku dejal: Kaj mislite, da bi mestni zbor podpiral bogato židovsko družbo ter pritiskal na uboge delavce, katerim se od družbe gode velike krivice! In pri razgovorjanju z vlado in družbo, je Lueger dejal zastopnikom kapitalistične družbe: Ako ne bote držali pogodbe sklenjene z mestno občino ter skrbeli za promet po Dunaju, ako torej ne zaprežete vi, zaprežem jaz, toda na vaše troške. Zagrozil je, da družbi naloži denarno globo po 50 tisoč gld. na dan ali pa da dožene sekvestracijo nad tramwaysko družbo. Tega so se pa židovski spekulanti vstrašili, krave niso hoteli dati iz hleva, zato so rajše žrtvovali tele, ter se vdali vsem zahtevam svojih uslužbencev. Dr. Lueger in z njim krščanska večina dunajskega mestnega zastopa sta si pridobila velikih zaslug za delavce, ker sta jim pomagala tako odločno v hudem boju za vsakdanji kruh. Lueger sicer ni vsega dosegel, on bi bil najraje odvzel židom tramway in skrb za promet izročil mestu v oskrb, toda ker se je družba vdala vsem zahtevam, zato po pogodbi ni imel povoda za to. Hvalevredno je bilo tudi to, da so Dunajčani bili na strani štrajkujočih. Vozovi, katere je družba oskrbela za promet mej štrajkom, so vozili prazni binkoštno praznike, ljudje so ob straneh hodili peš in se smejali praznim vozovom. S to ugodno rešitvijo štrajka je dr. Lueger pokazal v dejanju, da ljudstvo ni zastoj stavilo upanja vanj, da on tudi sedaj, ko ima oblast v rokah, ni pozabil na delavce, marveč da se jim je v največji sili pokazal nad vse požrtvovalnega prijatelja. Židovsko-liberalni in socialno demokratični listi delajo sedaj grozno kisle obraze, kajti s tem so si mej nižjimi delavskimi stanovi po pravici zagotovili krščanski antisemiti trdno zaupanje in krepko podporo, ki je važna vzlasti za volitve v peti skupini. Kako resna je bila uloga, katero so pri tem štrajku igrali krš-

čanski antisemiti, kaže to poročilo, kako smešna je bila uloga socialno-demokratičnih voditeljev, razvideti je bilo iz poročila o socialno-demokratičnem strankarskem shodu, katerega smo objavili pred par dnevi. — Le pravi kristijani so pravi prijatelji ljudstva in nas zelo veseli, da je to ob tej priliki tako lepo pokazal župan dr. Lueger s svojo krščansko večino v mestnem zastopu dunajskem.

Za ogerski katoliški kongres so se pričele volilne priprave. Vsa ogerska se bode razdelila v volilne okraje po 60.000 prebivalcev. Vsak katoličan star 24 let ima aktivno, vsak, ki zna brati in pisati, ter je dopolnil 30 leto ima pasivno volilno pravico. Delegirancev svetnega stanu bode na kongresu 134. Nižja duhovščina bode zastopana po 30 odposlanceh, kapiteljni bode imeli 4 zastopnike, razun teh voljenih odposlancev bode člani kongresa, 4 nadškofje in 30 škofov. — Na binkoštno nedeljo je mestna duhovščina v Budimpešti sklenila, da se bodo katoličani pozvali, samo take može voliti, kateri bodo pred župnikom in dvema pričama pismeno izjavili, da niso prostomavtarji. A vkljub temu bode voljenih gotovo veliko brezvercev, ki bodo na kongresu — branili in zagovarjali pravice katoliške cerkve. — Čudno in žalostno!

Ruska in vshodno vprašanje. Kakor poročajo „Mosk. Vedomosti“, se Rusiji nič ne mudi, da bi se hitro rešilo vshodno vprašanje; Rusija lahko čaka, posebno zato, ker bo ona le tedaj silila, na rešitev tega vprašanja, kader spozna, da ga bo lahko rešila ugodno za svoje namene. Prijaznost Rusije bo vsikdar na strani pravoslavni narodov na Balkanu; s tem pa ni rečeno, da bi morala Rusija odobravati in podpirati vsak nesmiseln in nespameten korak, katerega stori ta ali ona balkanska država, posebno še, ako se to zgodi po vplivu nasprotnikov Rusije. Mnogi ne odobravajo tega, da se je Rusija pridružila v sedanji akciji evropskim velesilam; toda ne pomislijo, da Ruska v tem koncertu igra odločilno vlogo in da pri tem največ trpi najnevarnejši nasprotnik Rusiji, namreč Angleška. Rešitev vshodnega vprašanja je odvisna od Rusije in se bo izvršila tako, kakor bo to zahtevala Rusija. — Mogočno se slišijo te besede, a z ozirom na dejanske razmere popolno resnično.

Mirovna pogajanja le počasi napredujejo. To polzevo pot razlagajo s tem, da zastopniki velevlastij, ki se vdeležujejo pogajanj, nimajo od svojih držav nobenih splošnih pooblastil in so zaradi tega prisiljeni o vsaki točki, ki se obravnava, posebe iskati navodila pri svoji vladi. Grška pa mej tem igra zopet jako čudno ulogo. Dan za dnevom pošilja spomenice državam, naj delajo na to, da se turška vojska čim preje umakne iz Tesalije, sama pa po svojih upornih elementih neti upor na Kreti, tako da so admirali evropskih velevlastij prisiljeni poslati svoje vojake na otok, da napravijo red, katerega so uporniki spremenili v popolno anarhijo. Vlade seveda ne morejo dognati popreje, da se Turška vojska umakne iz Tesalije, preden ni mir sklenjen, kajti ako bi se to zgodilo, bi precej Grška jela delati nove ovire za sklepanje miru. — Glede pogojev samih za mir se čuje, da bodo vlade vendar le več koncesij priznale Turčiji, kakor se je to

odliko dokončal. Tudi maturo napravil je vseskozi z odliko.

Dasi so mu nekateri profesorji zelo prigovarjali, naj se zaradi svojih izrednih zmožnostij poda na vseučilišče, odločil se je po lastnem nagibu za duhovski stan ter je v jeseni leta 1863 vstopil v mariborsko bogoslovje. Vedno vesel, ljubeznjiv in poln nedolžnega humorja je bil ljubimec vseh bogoslovcev, pa tudi profesorji so ga zlasti zaradi njegovega vedenja in izredne marljivosti zelo čislali. Z ozirom na to je bil tudi kot tretjeletnik dne 29. julija 1866 posvečen v mašnika.

Po izvrstno dovršenih bogoslovskih študijah prišel je 1. septembra 1867 za kaplana k Svetinjam, a že čez sedem mesecev so mu odkazali njegovim zmožnostim primernejši delokrog, namreč službo drugega kaplana pri Sv. Petru poleg Radgone, katero je dne 3. aprila 1868. leta nastopil. Le nekaj čez dve leti je tukaj služboval, a ko je dne 1. avgusta 1870 odhajal na Ptuj, je bilo za njim občno žalovanje in tudi župnik Janez Kurnik, ki ga je spremljal na njegovo novo mesto, poslovil se je od njega s solzami v očesih.

Tudi v Ptuj, kjer je opravljal ob enem službo veroučitelja na tamošnji deželni gimnaziji, postal je kmalu v obče priljubljen; spoštovali in lju-

bili so ga ne le Slovenci, ki so ga izvolili tajnikom in podpredsednikom narodne čitalnice, ampak tudi vsi pošteni Nemci. Sploh pa se v isti dobi narodnostne razmere v Ptuj niso bile tako napete, kakor dandanes. Med udi štela je čitalnica tudi več Nemcev, ki so radi zahajali k raznim zabavam in veselicam slovenskega društva.

Iz Ptuja poklicali so Heržiča dne 1. okt. 1872 v Maribor. Ondi je sprva kot stolni kaplan, pozneje kot vikar in nekaj časa tudi kot provizor z mladeniško vnemo in vidnim vspehom deloval blizu deset let v cerkvi in šoli. Pa tudi drugače je bil za vsako dobro stvar neumorno delaven. Zelo se je trudil in mnogo žrtvoval kot pevovodja za razvoj cerkvenega petja, nič manj pa tudi za katoliško rokodelsko društvo, kateremu je bil več let požrtvovalen predsednik. Zelo uspešno deloval je tudi kot večleten ud okrajnega šolskega sveta za mariborsko okolico ter prejel par priznanih in pohvalnih pisem.

Nemški duh, katerega je v Mariboru srkal, pa ni zadušil njegovega narodnega mišljenja; tudi med Nemci ostal je vnet Slovenec ter je podpiral in pospeševal pri vsaki priložnosti narodno stvar. Deloval je kot tajnik katoliškega tiskovnega društva in kot upravnik „Slov. Gospodarja“, pa tudi čitalnici je bil vedno zvest in delaven ud.

Zaradi tega so ga leta 1882, ko se je preselil na podeljeno mu župnijo Sv. Stefana v Spodnji Polskavi, spremljala tje najboljša voščila mu iz srca udanih Mariborčanov, ki so ga še tudi po njegovem odhodu vedno v blagem spominu ohranili.

V Spodnji Polskavi, kjer je bil dne 16. marca navedenega leta vmeščen, našel je poleg ogromnih gospodarstvenih skrbi še precej neprijetne razmere, a s svojo bistroumnostjo in mu prirojeno ljubeznivostjo je kmalu vse premagal. Nasprotja so se poravnala, gospodarstvo uredilo in v blagi zastopnosti z vsemi župljani deloval je župnik Heržič čez vse uspešno v Spodnji Polskavi nad dvanajst let. S svojim uplivom, ki je segal daleko na okrog, je celó dosegel, da je slovenjebistriški okraj dobil naroden zastop.

V priznanje velikih zaslug, katere si je bil za Spodnjo Polskavo pridobil, in v znak posebnega spoštovanja in ljubezni imenovali so ga občani s krasno diplomom častnim občanom Spodnje Polskave.

Pa tudi milostljivi vladika Jakob Maksimilijan so njegovo večletno uspešno delovanje v dušnem pastirstvu pohvalno priznali ter ga dne 23. jul. 1888 odlikovali s častnim naslovom duhovnega svetovaleca.

(Konec sledi.)

s početka mislilo in kakor žele Grki. Vojna odškodnina pravijo da bo precej velika in meja ob Trsaliji se bo za Turčijo prav zdatno ugodno vravnala in tudi Grki ne bodo imeli več vseh onih pravic, katere so po kapitulacijah do sedaj uživali. Vspeh teh za Turčijo ugodnih pogajanj ni toliko pripisovati Turčiji, kolikor nejedinstvi veljavlastij. Odločen odpor angleškega odposlanika proti velikim zahtevam Turčije je dosegel le nasproten vspeh, kakor ga je Angleška pričakovala, Nemčija in Rusija sta porabili to napetost angleško v svoje namene in priznale Turčiji več, kakor bi bile sicer storile. — Iz vsega pa je jasno, da ni dobro volkov postavljati za sklepanje miru.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 11. junija.

(Pogreb umrlega g. župnika Fr. Wohinca) je bil zelo sijajen. Črno mašo z obilo ozistenco je zanj opravil in ga pokopal velečastiti gosp. dekan kranjski Mežnarec. Pogreba se je udeležilo 36 duhovnikov iz naše in iz drugih škofij, jasen dokaz, kako je bil ranjki gospod priljubljen in spoštovan od svojih duhovnih tovarišev. Od sile pa je bilo ljudstva, ki je prihitelo iz domače, rojstne in sosednih fara, izkazat svojemu ljubljenu očetu zadnjo čast. Ko začne padati prst na rakev, začuje se glasen neutešljiv jok faranov, ki žalujejo za svojim duhovnim pastirjem. Kaj smo izgubili z ranjnim Ksaverom ni moči povedati. Bil je vzor-duhovnik. Dasi že dalj časa bolehen, je bil vedno še delaven. Res čuditi se moramo, kako trdno in neupogljivo voljo je imel. Oslabel je že toliko, da ni mogel niti iz farovža v cerkev priti — a dal se je pripeljati, da je mogel opraviti, čeprav ne lahko, presveto daritev, ne zmeneč se za svoje zdravje. Kako vnet je bil za olepšavo hiše božje, spričuje dovolj jasno župnijska cerkev. Koliko je popravil in marsikaj naredil na svoje stroške. Občeznana je bila njegova ljubezen do ubožcev. Vsak je dobil od njega dar, tudi manj vrednejši. Kaj rad je tudi podpiral slovenska društva, za katoliško časopisje je gorel in živel. Znana je velika pobožnost rajnega župnika. Najraje se je nahajal v cerkvi, kjer je premolil cele ure pred sv. Rešnjim Telesom. Njegovo češčenje do presvetega R. T. se najbolje kaže v bratovščini presv. R. T., v katero se jih je dalo mnogo zapisati na njegovo prizadevanje in katero je vedno opravljal skupno z svojimi farani. Ni zamudil niti ene ure. Rajniki je bil v resnici blag mož. Ne zastoj plačejo sedaj za njim njegovi farani in se ne dajo utešiti. Vedo in dobro čutijo, kaj so z njim položili v grob. Ako si potreboval dobrega sveta, tu pri njem si ga gotovo našel; ako si potreboval podpore, tu si bil gotovo uslišan. Koliko solz se je tu posušilo, koliko omagujočih in obupanih src zopet okrepilo, ni nam znano. On, kateri vse ve, ga je za to gotovo že poplačal. Celo njegovo življenje je preveval duh sv. Salezija. Bil je ponižen, radodaren, goreč duhovnik. Kako napako si težko našel na njem. Pri tej bridki izgubi nam je jedino tešilo upajočim, da je on prejel za svoj trud že obilo plačilo. Njega sicer ni več, a duh njegov že šivi med nami in nas vabi in izpodbuja k delu.

(Gospodinjstva šola v Ljubljani.) Ze večkrat se je poskušalo osnovati v Ljubljani gospodinjstvo šola za revnejša dekleta obrtnikov, malomeščanov in delavcev, a zanimanje za tak zavod je kmalu poenajalo, šolaric ni bilo in tako je seveda prejenjala tudi šola. Včeraj je zopet povabil dr. Majaron več dam in gospodov na posvet za ustanovitev take gospodinjstva šole. — Zborovanju je predsedoval župan Hribar, obširno o pomenu in namenu gospodinjstva šole je poročal oficijal Mandel. — Razgovora o tem so se udeležili gg. Kunc, dr. Požar, Gostinčar, Koblar, dr. Majaron in župan Hribar. Mnenje vseh govornikov je bilo, da je taka gospodinjstva šola tudi za Ljubljano potrebna ter da je najbolje, da se zato napravi posebno društvo. Za osnovo takega društva se je volil pripravljalni odbor, v kateri so izbrane gospe Hribarjeva, dr. Tavčarjeva, Subičeva, dr. Volčičeva in gospodična Pavšekova ter gospodje dr. Majaron, Mandel in Gostinčar.

(Spomenik Friderika Baraga.) Iz Celovca, dne 9. jun. Gosp. akad. podobar Alojzij Progar, ki je proslavil slovensko ime že z mnogimi umotvori, je dodelal minuli teden krasen doprsen kip slovečega rojaka našega, misijonarja Friderika Barage. Izdelan je kip zelo mojstersko in originalno ter se to najnovejše delo vrlega gosp. podobarja

vredno pridružuje prejšnjim njegovim izdelkom. Kip je izdoben jako fino in natančno iz belega kararskega mramorja. G. Progar je minule dni izpostavil svoje delo v izložbi bukvarja Rauncker-ja na Novem trgu. Občinstvo in tukajšnje časopisje se je jako pohvalno izreklo o njem. Krasni kip, ki se bode, kakor čujem, izpostavil na ogled tudi v Ljubljani, je namenjen za Baragov spomenik v župnijski cerkvi v Doberniču na Dolenjskem. —rn.—

(Iz Planine) 10. junija: Huda ura je včeraj popoldne stresla svoj srd nad našo dolino. Blisk, grom in ploha — to se je vrstilo in ponavljalo vsehskoz po dnevu in po noči. Treskalo je naglo zaporedoma na desno in na levo. Okolu 6. ure zvečer je strela udarila v „Farbarjevo hišo“, švignila po dimniku v kuhinjo in omamila dve ženski, ki sta imeli ondu opravilo; — potem je sikala križem po tleh in se na zadnje vender, ne da bi učinila posebne škode, zgubila v zemljo. — Večjo škodo je strela napravila ob 9. uri zvečer v Studenem. Počila je v hlev posestnika Franceta Podboja, ki biva v Ameriki in užgala ogenj, ki je uničil dosti krme in lesa. Sreča, da ogenj ni segel naprej, ogorki so leteli daleč okrog. Nevarnost je bila velika, ker so tu hiše zelo na kupu in večinoma s slamo krite. Malokje je tako treba gasilnega društva, orodja in vodovoda, kot v tej vasi. — Bog nas varuj večjih nesreč!

(Zdravje v Ljubljani) od 30. maja do 5. junija. Novorojenih 14, vmrlih 15. Med njimi za jetiko 5, vnetjem sopilnih organov 1, vsled mrtvouda 1, za različnimi boleznimi 8; med njimi 4 tuji in iz zavodov 7. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za škrlatice 1, oslovskim (dušljivim) kašljem 1, vrtico 1, mumps 1.

(Iz lavantinske škofije.) Č. g. kapl. M. Skel je postal provizor pri sv. Ivanu poleg Spod. Dravograda, katera fara je do 14. t. m. razpisana.

(Gojenci infanterijske kadetne šole v Trstu) imeli bodo letošnje vaje v mapiranju na Gorenjskem in sicer od 18.—23. julija v Lescah, v Radovljici in na Bledu pa od 23. julija do 10. avgusta.

(V bolnišnico č. usmiljenih bratov) v Kandiji pri Novem Mestu so v pretečenem mesecu maju vsprejeli 62 bolnikov, iz aprila jih je ostalo 32 — tedaj se jih je skupno zdravilo 94. Od teh jih je 51 ozdravelo, 10 zboljšalo, 4 so umrli. Koncem meseca jih je ostalo 29.

(Nesreča.) V Medvodah je dne 4. t. m. Franc Strgar pri razkladanju vreč tako nesrečno padel z voza, da je drugi dan umrl.

(Izpred porotnega sodišča.) Dne 8. in 9. t. m. je bila obravnava zoper Ant. Bistan iz Lašč, Fr. Sajovic iz Reke in Marijo Knez iz Lašč raji goljufije. Anton Bistan in Marija Knez sta bila krivim spoznana ter prvi obsojen na 5 mesečno, druga na dvomesečno težko ječo poostreno pri obeh s postom vsacih 14 dni. — S to obravnavo je bilo porotno zasedanje zaključeno.

(Pogozdovanje Krasa.) Letošnjo spomlad so na Krasu posadili nad 2,300.000 raznih gozdnih dreves, katere je oddala ljubljanska c. kr. gozdna drevosnica.

(Silni nalivi) so dne 4., 5. in 7. junija naredili veliko škode po južnem delu štajerskega Pohorja. Ploha je odnesla mnogo rodovitne zemlje. — Toča je klestila po rogaški, svetokriški in kamniški okolici.

(Mlad doktor zdravilstva.) Letos je napravil v Varšavi na vseučilišču medicince Poljak Borysik svojo zadnjo poskušnjo ter bil promoviran doktorjem zdravilstva. Star pa je ta dijak — 75 let. — Pred 54 leti se je vpisal na vseučilišču v Varšavi kot dijak, vender zaradi revščine ni mogel nadaljevati svojih nauk ter si je 20 let kot zasebni učitelj služil vsakdanji kruh. Prihranil si je v tem času toliko, da je nadaljeval svoje študije na univerzi ter prvo preskušnjo dostal z odliko. Preden pa je dovršil drugo skušnjo, je buknil l. 1863 poljski vstanek, kateremu se je Borysik kot odločen Poljak pridružil z navdušenjem. Ko so Rusi zatrli upor, bil je tudi naš znanec mej onimi, ki so morali v Sibirijo učiti se pokorščine do svejega vladarja. Ondi je bival do leta 1895; to leto je bil oproščen ječe. Tako se je vrnil v Varšavo, kjer je nadaljeval l. 1863 pretrgane študije. Letos je častno prestal zadnji izpit ter se je naselil v Varšavi kot zdravnik. Mlademu doktorju veliko dela in dolgo življenje!

(Židovski profesor Rosenthal.) Kar so počeli zadnja leta vganjati židovi, je že nezaslišano. Ni še

dolgo od tega, kar je na Hrvatskem v Sisku židovski rabinar podlo skrunil in zasmehoval sv. krst. Dal si je prinesiti mačko ter jo polil z blagoslovljeno vodo zato, da bi ponavljal, kar stori sv. katoliška cerkev, kadar podeli novorojencu sv. krst. Zdaj pa pišejo časopisi že zopet o židovski drzovitosti. — „Süddeutsche Landpost“ je objavila v svojih zadnjih številkah, kaj je počel v mestu Erlangen na Nemškem, židovski profesor Rosenthal. Ko je imel na univerzi svoje predavanje iz medicine, seciral je v šoli žabo ter jo nategnil, kakor se to godi pri predavanju te stroke na desko. Ko je bila žaba že na deski nategnjena, poreče ta nevernik svojim slušateljem: „Vidite, moji gospodje, kakor ta žaba, tako je bil tudi Kristus na križu razpet.“ — Ko je izustil ta neverni profesor Rosenthal te bogoskrunne besede, nastal je med krščanskimi slušatelji velik nemir in psikanje po vseučilišni auli. Kaj takšnega se drzne nezarojbljen jud svojim krščanskim učencem v lice povedati. Kako gladko in z rokovnicami na rokah hodi nemška vlada okoli judov, zato, da ji ta hebrejska kuga trga vso pozitivno vero iz sre mladine. Kam še bo pač prišla srečna in kulturna Nemška, če ima še več takšnih učenih, nevernih matadorjev po svojih univerzah! Morda jih bomo na skorem doživeli. Mažar in Nemec, to sta dva naroda, v katera se krivonos najraje in najlaglje prelevi. Le naprej. Le dajte jim gimnazije in univerze v njihove roke. Židovsko plačilo ste že kolikor toliko dobili, — splačali pa vas bodo takrat, ko vam bodo izruli vsakoršen verski čut. Tedaj Nemci in Mažari le sprejemljite jih, mi Slovenci pa pravimo: Samo krivonosov reši nas o Gospod. Pripomnimo še, da je to oni Rosenthal, kateri se tolikokrat navaja tudi od naših avstrijskih Nemcev, kakor „dika — svetla zvezda“ nemškega liberalizma. Pustimo ga jim.

Društva.

(Redni občni zbor družbe sv. Cirila in Metoda) bo letos dne 5. avgusta v Škofjiloki.

(Vspored izletu pevskih zborov „Glasbene Matice“ v Postojno dne 13. junija t. l.) Odhod iz Ljubljane s poštanim vlakom točno ob 4. uri 25 minut jutraj. — Prihod v Postojno ob 7. uri s slavnostnim sprejemom. — Po sprejemu zajutrek na vrtu pri „Ogerski Kroni“. — Ob 1/2 9. uri sveta maša v župni cerkvi, katero bere državni poslanec gospod dr. Ignacij Žitnik. — Odhod v jamo takoj po 10. uri, ki bo odprta ob 1/2 11. uri ob svečanostni razsvetljavi. — Na plešišču, kjer bode igrala postojnska godba, poje moški zbor. — Ob 1/2 2. uri skupni obed na vrtu pri „Ogerski Kroni“. — Ob 4. uri popoldne koncert pevskih zborov na istem vrtu, kateremu sledi ljudska veselica in ples. — Odhod iz Postojne na kolodvor ob 9. uri zvečer. — Prihod v Ljubljano ob 1/2 12. uri po noči. — Postojnska godba bo izletnikom ves dan na razpolaganje.

(Čitalnica v Spodnji Šiški.) Vabilo k veliki vrtni veselici, katero priredi čitalnica v Spodnji Šiški v nedeljo, dne 13. junija t. l. na Koslerjevem vrtu. — Čisti dohodek veselice je odmenjen zakladu za zgradbo „Vodnikovega doma“ v Šiški. — Pri veselici sodeluje iz posebne prijaznosti sl. slov. delavsko pevsko društvo „Slavec“. — Godba sl. c. in kr. pešpolka Leopold II., kralj Belgijev št. 27. — Začetek veselici ob 4. uri popoldne. — Vstopnina 20 kr. za osebo; čl. čitalniški člani ter otroci so vstopnine prosti. — Z ozirom na namen veselice, se preplačilom ne stavijo meje. — Ob neugodnem vremenu se preloži veselica na nedeljo dne 20. junija t. l. — K najmnogobrojnejši udeležbi vabi uljudno čitalniški odbor.

(Zdravniška zbornica kranjska.) Vabilo k občnemu shodu po zbornici zastopanih zdravnikov dne 24. junija t. l. ob 4. uri popoldne v zbornični pisarni, Turjaški trg št. 6 II. nadstropje. Dnevni red: 1. Poročilo o bolniških blagajnah, njih vplivu na zdravniške razmere in o sredstvih, kako je zabraniti oškodovanje zdravniškega stanu (poroč. dr. Gregorič). 2. O ustanovitvi stanovskega reda za zdravnike (por. dr. Bock). 3. Ali naj se razširi disciplinarna pravica zbornice? (por. dr. Bock). 4. O evidenci vseh v Avstriji izpraznjenih zdravniških služb (por. dr. Bock). 5. Predlogi. Za sklepčnost shoda je treba, da je četrtina zbornično-obveznih članov navzoča, to je 18. Morebitni predlogi morajo se poslati pismeno predsedniku do dne 19. junija. Pozneje došli predlogi se ne obravnavajo na tem shodu. P. n. gg. zbornično-obvezni člani dobili so od predstojništva stavljen vprašanja glede bolniških blagajn. Z ozirom na § 3. zborničnega zakona pozivljejo se vsi oni člani, kateri še niso odgovorili na stavljen vprašanja, da to storé do 15. t. m. Navesti je tudi, koliko znaša letni paušal, ali koliko posamezna vizita in ordinacija. Oni gospodje, kateri so že odgovorili, a izpustili te svote naznaniti, naj blagovole isto naknadno storiti do 15. t. m. — Ob enem dube gg. p. n. člani opravilnik zdravniške

zbornice kranjske, katerega je vis. c. kr. notranje ministerstvo z odlokom dne 14. marca t. l. št. 6280 odobrilo, kakor 1 iztis zborničnega zakona z dne 23. decembra 1891. Zbornica določila je zbornični prispevek za l. 1897 z 6 gld., katero svoto blagovolje p. n. člani postati do 20. t. m. blagajniku zbornice g. dr. E. Bocku v Ljubljani. Ker je to prvi shod zdravnikov, katerega sklicuje zakonito zdravniško zastopstvo na Kranjskem, naprošeni so p. n. gg člani, da se polnoštevilno udeležijo zborovanja. — V Ljubljani, dne 6. junija 1897. — Za predstojništvo zdravniške zbornice kranjske: Dr. K. Bleiweis vitez Trsteniški, t. č. predsednik. Dr. V. Gregorič, t. č. tajnik.

(Trgovsko bolniško in podporno društvo v Ljubljani) ima v nedeljo 13. junija v Leoninu v Udmatu ob desetih dopoldne po statutih določeno vsakoletno sv. mašo za prospeh društva in za dušni pokoj vseh umrlih članov in dobrotnikov.

(Vabilo k I. občenemu zbruku kmetijskega društva v Dobrepoljah,) registrirane zadruge z omejeno zavezo, ki se bo vršil v nedeljo, dne 13. junija ob 4. uri popoldne v prostorih bralnega društva v Dobrepoljah. — Dnevni red: 1. Odebrenje letnega poročila za I. upravno dobo. 2. Izvolitev petero izrebranih članov načelstva. 3. Izvolitev nadzorstva in razsodišča. 4. Slučajnosti. — V Dobrepoljah, dne 30. maja 1897.

Načelstvo.

(Slovensko bralno in pevsko društvo „Triglav“ v Radovljici) priredi v nedeljo dne 13. junija t. l. v gasilnem domu gledališko predstavo, katere čisti dobiček je namenjen „Slovenskemu planinskemu društvu“. — Drugokrat: „Reveček Andrejček“. Narodna igra s petjem v petih dejanjih, spisal K. Morre, poslovenil J. Bedének. — Začetek točno ob 8. uri zvečer. — Konec po 10. uri. — Vstopnina: Sedeži I. vrste 70 kr., II. vrste 50 kr., III. vrste 30 kr. — Stojišča 20 kr. — Predplačila na sedeže dobiti je pri g. V. Hudoverniku, gostilničarju v Radovljici. — K obilni udeležbi vabi najljubneje odbor.

(Poročilo.) Okrajna posojilnica v Mokronogu šteje koncem 1896. l. 194 zadrušnikov; med letom so izstopili štirje, na novo pa jih je pristopilo sedemindeset. Posojila: Med zadrušniki je 183 dolžnikov. To leto prijavilo se je pri naši posojilnici za posojila 107 prosilcev za 17.725 gld. Od teh je prosilo za poplačilo dolgov dvainšestdeset za 10.085 gld.; za nakup zemljišča sedem za 1.320 gld.; za nakup živine sedem najst za 1.645 gld.; za popravilo poslopij osem za 945 gld.; za zgradbo poslopij šest za 2.550 gld.; za nakup živeža in obleke dva za 160 gld.; za trgovino jeden za 150 gld.; za pričetek obrti dva za 500 gld.; za potovanje v Ameriko jeden za 120 gld. in za izplačilo dote jeden za 250 gld. Ker pa posojilnica ni imela toliko denarja na razpolaganje, ni se moglo vsem postreči; zadruga je torej dala le sedemindesetim prosilcem posojila v skupnem znesku 8.730 gld. Stanje danih posojil znaša koncem 1896. l. 31.530 gld. Med letom se je vrnilo 1.860 gld. Posojila so dana samo na zadolžnice in sicer proti poročstvu 15.760 gld., proti vknjiževanju na zemljišča pa 15.770 gld. Hranilne vloge: Število izdanih hranilnih knjižic je do konca 1896. l. naraslo na dvainpetdeset. Stanje vseh hranilnih vlog koncem 1896. l. je bilo 28.613 gld. 66 kr. Obresti pripisujejo se le na konci vsacega leta h glavnici (kapitalu). Deleži: Na račun deležev se je od osemindesetih zadrušnikov to leto vplačalo 573 gld. Vsi vplačani deleži znašajo koncem 1896. l. 2.223 gld. Izstopivšim zadrušnikom se je med letom izplačalo 91 gld. deležev. Prihranjena zaloga: Prihranjena zaloga (rezervni zaklad) se izbira iz pristopnine zadrušnikov in iz čistega dobička, od katerega se jej mora sleherno leto najmanj 5% dolagati. S 1. januarjem 1897. l. znaša prihranjena zaloga 476 gld. 88 kr. in pa ostali čisti prebitok 1896. l. 33 gold. 42 kr., toraj skupaj 510 gold. 30 kr. Načelstvo posojilnice: je imelo vsako sredo popoldne, ako ni bil na ta dan neki praznik, svojo redno sejo; teh je bilo to leto 44; poleg tega je

imelo načelstvo še 29 izvanrednih sej. Pri vsaki seji je imelo načelstvo tudi pregled (škontracijo) blagajne. Računska pregledovalca sta med letom pregledala vse račune in knjige, ter sta našla vse v najlepšem redu. — Prijateljem in podpornikom svojim zahvaljujemo se iskreno, proseč jih še nadaljne naklonjenosti.

V Mokronogu, dne 25. marca 1897.

Načelstvo.

Telegrami.

Dunaj, 11. junija. Na Dunaju se je iz poslancev in nekaterih vplivnih oseb sestavil odbor, ki ima oskrbeti na Dunaju izdavanje novega nemškega lista, ki naj bi zagovarjal slovanske koristi. Program listu je baje že določen in potrjen in list začne kmalu izhajati.

Dunaj, 11. junija. Pri srečkanji državne loterije za dobrodelne namene dobi glavni dobiček 150.000 kron št. 209.412, 15.000 kron št. 176.564, 5000 kron št. 143.166, 4000 kron št. 274.961, 3000 kron št. 233.881, 2000 kron št. 181.591 in 1800 kron št. 259.058.

Praga, 11. junija. Shod nemških nacionalcev v Egerju, ki bi se imel vršiti v nedeljo, je vlada prepovedala.

Rim, 11. junija. „Osservatore Romano“ objavlja noto, s katero papež znova naroča francoskim katoličanom, da naj priznajo sedanjostno obliko republike, ter zakonitimi sredstvi delajo nato, da se polagoma cerkvi prijaznejše zboljša državno zakonodajstvo. Papež želi, da se v tem zedinijo vse razne katoliške stranke na Francoskem.

Rim, 11. junija. Po Rimu listi raznašajo novico iz Aten, da je vlomilo 20.000 macedonskih Srbov v Tesalijo, da zasedejo od Grkov zapuščene kraje.

London, 11. junija. „Standard“ poroča, da je veliki vezir svetoval sultanu, naj zaradi sumljivega vedenja odzame knezu Ferdinandu bolgarskemu dostojanstvo guvernerja nad Vzhodno Rumelijo.

Carigrad, 11. junija. Novica, da so macedonski Srbi vlomili v večjem številu v Tesalijo, je neosnovana.

New-York, 11. junija. Vstajniki so blizo Havane z dinamitom v zrak razgnali železniški vlak, vsled česar je več nego sto ljudi, večinoma vojakov, mrtvih.

Tujel.

Pri **Slonu**: Logus iz Prage. — Spira, Pick, Goldstein, Rothe, Himty z Dunaja. — Aufmuth, Stern iz Graeca. — Schleyer iz Plzna. — Buzzi iz Novega mesta.

Pri **Maliču**: Stark, Rancelj, Vajda, Zanz, Kamaryl iz Dunaja. — Grünhut iz Graeca. Trouve, Trampus iz Trsta. — Birk iz Mödlinga.

Pri **Lloydu**: Kacjan iz Štajerskega. — Wastl z Dunaja. Leskovar, Čadram, Schneider iz Kočevja. — Erhovnic iz Ribnice. — Hartman, Kaes s Češkega.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
9	9. zvečer	738.4	14.8	sl. jvzh.	jasno	
10	7. jutraj	738.7	12.1	sl. svzh.	megla	0.0
	2. popol.	739.5	18.5	sr. vzjvzh.	skoro jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 15.4°, za 1.8° pod normalom.

Dunajska borza.

Dne 11. junija.			Dne 10. junija.		
Skupni državni dolg v notah	102	gld. 25 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	155	gld. 50 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	30	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159	—
Avstrijska zlata renta 4%	123	30	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	159	—
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100	85	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	35
Ogerska zlata renta 4%	123	05	Tisine srečke 4%, 100 gld.	141	10
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	95	Dunavske vravnave srečke 5%	127	65
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	958	—	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108	50
Kreditne delnice, 160 gld.	366	60	Posojilo goriskega mesta	112	50
London vista	119	45	4% kranjsko deželno posojilo	98	75
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	62 1/2	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	80
30 mark	11	73	Priporočne obveznice državne železnice	225	—
30 frankov (napoleonor)	9	52	južne železnice 3%	180	75
Italijanski bankovci	45	40	južne železnice 5%	126	30
O. kr. cetini	5	65	dolenjskih železnice 4%	99	50

Nakup in prodaja

vsakevrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. kavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanjih najmanjšega dobitka.

Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kurnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti.

naloženih glavnice.

Zahvala.

307 1-1

Za mnoge tolažilne dokaze v solzah ter ustnih in pisanih izrazih najpristranejšega sočutja, kateri so nama došli delež najino bol ob neizmerni izgubi ljubljene žene ozir. matere

Amalije Kecelj roj. Likar

iz krogov znancev, prijateljev in sorodnikov, izrekava najiskrenejšo zahvalo.

Posebno se še najtopleje zahvaljujeva: prečastiti duhovščini, vsem, ki se rajnice spominjajo v molitvah ter onim, ki so jo v dejanji ali duhu spremili k večnemu počitku.

Žalujoči soprog in hčerka.

Županstvo Št. Peter na Krasu

isče

občinskega tajnika

Služba se lahko nastopi takoj, najkasneje pa s 1. julijem t. l. Zaželjena je jamčevina 100 gld. Letna plača znaša 360 gld., pa se lahko zdatno zboljša, ako se dotični gospod razume ali v branilničem poslovanju, ali v sadjereji, ali v pečovodstvu. Lastnoročno pisane prošnje vsprejema do 25. t. m.

405 3-1

Županstvo.

Zavod za umetnost slikarij

26-4 na 298

steklo

B.Škarda

v Brnu.

Specijaliteta:

Izdelovanje cerkvenih oken.

Sedemkrat odlikovan.

Centki zastoj

in franko.

Se dopisuje v vseh slovanskih jezikih.

Katalogi na upogi d.

Franjo Alešovec

sobni slikar

v Ljubljani, Hilšerjeve ulice šte. 3
uljudno obveščam prečastito duhovščino in sl. občinstvo v mestu in na deželi, da sem prišel samostojno izvrševati slikarsko obrt, ter se priporočam prav uljudno in naidejam kot začetnik vsestranske podpore. — Zagotavljam pa, da bodem izvrševal meniške dela kar najnatančneje, ukusno, točno po delu primerni niki ceni.

383 3-2

Služba cerkovnika in organista

je oddati v Kovorji pri Tržiču. — Oglasiti se je pri podpisnem.

402 4-2

Lorenc Kristofč,

župnik

Vintgar!

394 10-3

Žumrova restavracija se p. n. turistom in obiskovalcem te sloveče divjeromantične so-teske priporoča z dobro in ceno postrežbo. Dobi se vedno sveže pivo, pristna vina, mrzla in topla jedila.